

Opfattelse af de Hovedprincipper, som ere nedlagte i Lovforslaget. Jeg skal i saa Henseende tillade mig at bemærke, at dette Lovforslag vistnok maa betragtes som værende et meget radikalt Forslag. Jeg vil dermed slet ikke udtale hverken noget godt eller noget ondt om Forslaget. Enhver kan jo have sin Opfattelse i saa Henseende; men kan mene, at de Principper, der ligge til Grund for Forslaget, ere rigtige, andre, at de ere mangelfulde. Jeg vil kun dermed udtale, at Forslaget maa betragtes som et meget radikalt Forslag, som jeg ikke ret vel kan tænke mig, at de ærede Forslagsstillere kunne antage kan ventes gennemført i denne Sæssion eller i en absolut overfluelig Fremtid. Jeg siger, at dette Forslag er et absolut radikalt Forslag, fordi det fuldstændig vil forandre alle Magtforhold i Kommunen. De Vælgere, der hidtil maa siges at have haft den væsentlige Indflydelse, ville svinde paa den saadanne Maade ind til en Minoritet, at deres Indflydelse, hvis et Lovforslag som dette gik igennem, vil blive temmelig intetsigende, hvorimod de, der faa Magten, ere saadanne Vælgere, der tidligere enten aldeles ikke have haft nogen Indflydelse, eller hvis Indflydelse hidtil dog har været meget begrænset. Det Princip, man hidtil har ment burde lægges til Grund for Valgforholdene i Københavns Kommune, nemlig, at de større Skatteydere havde en sikret Repræsentation, som betød noget, er jo fuldstændig forladt i dette Forslag. Det har jo hidtil, som vi alle vide, været Principippet i vore kommunale Valglove, gennemført paa forskellig Maade i og uden for København. Hvad nu dette Princip angaar, skal jeg, som sagt, ikke indlade mig paa at udtale nogen egentlig Dom derom, men kun sige, at jeg for mit Vedkommende finder, at dette Princip ikke bør forlades, og at man altsaa enten paa den ene eller den anden Maade maa fastholde det i den kommunale Lovgivning. Derimod skulde jeg for mit Vedkommende ikke have noget imod, om man gik over til at udføre Principippet paa en lignende Maade, som man har gjort i alle andre Kommuner uden for København. Jeg tilstaar nemlig, at jeg anser dette for en mere rationel Fremgangsmaade. Der kan siges meget berettiget imod, at en hel Del Skatteydere aldeles ingen Indflydelse have paa Valgene i Kommunen, men det er jo, som alle de Herrer vide, ikke Tilfældet uden for København. Det andet Princip, som er nedlagt i Lovforslaget, er det, at i det mindste en Del Kvinder skulde have samme Valgret i Kommunen som Mænd. For Kvinders Valgret kan der naturligvis siges en Del og

ogsaa adskilligt, som jeg efter min Opfattelse kan indrømme er ret plausibelt. Men hvad der er Spørgsmaalet, er, om det her er Stedet at indføre dette Princip. Jeg maa tilstaa, at som Lovforslaget foreligger, forekommer det mig ikke at være Tilfældet. Der kunde snarere være Tale derom, naar der var Spørgsmaal om at gaa til det som et almindeligt Princip med Hensyn til Valg af Borgerrepræsentanter, naar dette almindelige Princip ogsaa blev gjort gældende uden for København og ikke alene sit Anvendelse som en specifik Københavns Forholdsregel, altsaa blev vedtaget for hele Landet. Der er saa meget mindre Grund til at indføre dette Princip i en særlig Københavns Lov, som jeg oprigtig talt skal tilstaa, at det forekommer mig, at det, der taler for at give Kvinder Valgret, er til Stede med større Styrke i Kommuner uden for København end i selve København. Hvad endelig det tredje Princip angaar, som foreligger i dette Lovforslag, nemlig Indførelsen af Forholdstalsvalgmaaden, maa jeg sige, at jeg ikke finder, at de samme Grunde tale for at indføre Forholdstalsvalgmaaden ved Kommunevalg som i det politiske Liv, eller at de i hvert Fald i samme Grad tale derfor med Hensyn til de kommunale Valg; men paa den anden Side ser jeg heller ikke, at der er noget absolut til Hinder for at indføre Forholdstalsvalgmaaden ogsaa ved Valg i Kommunen. Man skal ikke finde mig som nogen principiel Modstander deraf, men ganske sikkert kan jeg ikke gaa ind derpaa, saaledes som det staar i dette Lovforslag, som noget, der i Virkeligheden skulde træde i Stedet for den Indflydelse, som den højstbeskattede Del af Vælgerne har. Nej, denne Indflydelse maa betrygges paa en eller anden Maade, som virkelig giver nogen Betryggelse, men ikke paa en Maade, som maasse kan give de vedkommende et Par Repræsentanter blandt over fyrrethve o: et aldeles forsvindende Antal. Den Betryggelse, som maa staffles til Veje, kan altsaa ikke sikres ved denne Valgmetode. Derimod kan denne Valgmetode fuldstændig have Betydning inden for de Klasser, der overhovedet skulde vælge sammen. De forskellige Nuancer i Meninger, som kunne være til Stede inden for den samme Klasse, de forskellige materielle Interesser, som kunne være til Stede hos Vælgerne inden for den samme Klasse, kunne ganske vist bedre komme til deres Ret gennem Forholdstalsvalgmaaden end paa anden Maade. Jeg er altsaa en fuldstændig Modstander af Principppet, som det staar her i Lovforslaget,